

El correo

Direcció: Daniel Calparsoro **Guió:** Patxi Amezcua, Alejo Flah **País:** Espanya **Durada:** 101 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama, *Thriller* **Interpretació:** Arón Piper, María Pedraza, Luis Tosar **Música:** Carlos Jean **Fotografia:** Tommie Ferreras **Distribuïdora:** Universal Pictures **Estrena a Espanya:** 19/01/2024
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Any 2002. L'Iván és un ambiciós xaval de Vallecas a qui el seu barri li queda petit. Des del seu lloc d'aparcador de cotxes en un luxós club de golf de la capital, aviat farà el primer gran pas: convertir-se en correu belga per a una organització internacional dedicada al blanqueig de diners. L'Iván començarà a transportar maletins rumb a Brussel·les i Ginebra. Però l'Ivan no pot deixar de mirar a dalt de tot. Els diners negres de veritat flueixen a la Costa del Sol. Empresaris de la construcció, polítics corruptes, banquers, esportistes, la màfia xinesa... L'Iván vol la seva part del pastís. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Diners fàcils i ritme accelerat

La història d'Iván Márquez (Arón Piper) ja l'hem vist centenars de vegades al cel·luloide. Un jove amb ambició i astúcia a parts iguals que busca pujar de classe social a qualsevol preu. Un viatge que el desposseirà d'humanisme i que ve amb una càrrega moralitzadora, perquè després de l'ascens sempre ve la caiguda. **El correo** no pretén portar res de nou a aquesta vella història. Tampoc no cal. Calparsoro l'encerta d'entrada en centrar-se en les formes i en atorgar una identitat pròpia a la seva història **barrejant-la** amb la realitat.

A **El correo** tot va ràpid: els cotxes i els diners, però també la narració i les imatges, que amb prou feines pitgen el fre en un parell de seqüències. Tot acompanyat idòniament de la música elèctrica de **Carlos Jean**, que aconsegueix que el que passa a **El correo** sembli una festa que no s'acaba mai. Una expressió que sintetitza perfectament com viuen els delinqüents de vestit i corbata que protagonitzen la pel·lícula.

[...]

Darrere de la crisi del maó

És fàcil remetre'ns amb algunes de les seqüències a la característica posada en escena de **Scorsese** en pel·lícules de la talla de *Goodfellas*. Parlem d'aquelles seqüències en què se'ns presenten els socis del protagonista o se'ns detalla com funciona exactament el negoci il·legal que veiem a la pantalla. Tot conduït per la veu en off del protagonista, cosa que **El correo** copia al peu de la lletra.

Per descomptat, el màxim referent amb què **El correo** vol veure's reflectit no és *Goodfellas* i els seus gàngsters, sinó *El lobo de Wall street* i els seus *brokers* inhumans. Més clar, l'aigua: dos joves desitjant fer-se d'or i sense cap objecció a perdre la seva humanitat ni a perjudicar amb els seus actes el ciutadà mitjà.

El millor d'El correo és, precisament, que és el nostre Llop de Wall Street ibèric. Salvant les distàncies amb el mestre italoamericà, és clar. I és que **El correo** té molt de producte patri, perquè els negocis fraudulents de l'Iván s'emmarquen dins de grans trames de corrupció que van omplir titulars a Espanya durant la dècada dels 2000. Especialment aquell Olimp de la prevaricació que es deia Marbella. **En barrejar en gran mesura la ficció amb la realitat recent del nostre país, El correo aconsegueix el rerefons dramàtic i social que no s'aconsegueix amb la seva història particular, la que se centra en la relació de l'Iván amb els seus pares, a Vallecas.**

[...]

Conclusió d'"El correo"

El correo és un continu de bacanals, corrupteles i de diners més negres que el carbó. Presenta molts estímuls i poques sensacions reals. Però, al capdavall, així és el cicle ostentós i buit de l'addicció als diners. **Encara que la part dramàtica és fluixa i com a thriller no s'arrisca gens, El correo l'encerta en la seva àgil narració i en elevar la seva història a la d'Espanya en les últimes dècades.**

cinemagavia.es